

i første Række, vil kunne løses med de Skibe, som Ministeriet har paaregnet dertil, da stiller Kommissionen sig meget tvivlende. Vi have vel, som berørt, Udsigt til at virke haade i Sundet og Bøltet under langt gunstigere Forhold end Tjenden og kunne derfor gjøre os Haab om at løse vor Opgave med langt ringere Kræfter end Modstanderens, men kun under Forudsætning af, at de Skibe, vi benytte dertil, fuldtud egne sig til Formaalet, og dette kan ikke siges om en Del af vort ældre Materiel. Derfor maa vi tilraade en mere omfattende Fornyelse af Flaaden end den, Ministeriet antyder. Men ved Siden deraf maa vi ogsaa tilraade en Forøgelse, idet Farvandenets Bestaffenhed, som ligeledes antydet, ofte vil kunne medføre en Fordeling af Styrken i fremkudte Stillinger, der er af den Bestaffenhed, at disse Stillinger ville blive for svagt besatte, naar man kun har 7 kraftige Kampskibe til sin Raadighed. Kommissionen maa derfor holde paa, at de kraftige Kampskibes Antal sættes til 12, medens man derimod kunde gaa med til noget at nedsette Antallet af mindre vigtige Skibe, men dog maa fastholde Nødvendigheden af, at vi have et fylbt Dvælsesmateriel, der, saavidt muligt, ved sin Hurtighed egner sig til Forpostskibe, hvorimod man kunde være tilbøjelig til at opgive de pantsrede Kanonbaade for derved at lette Grønhøvelsen af de 12 kraftige Kampskibe." Dette er det Afslutning i Betænkningen, som berører Udviklingen under Forudseelse af, at man vil fastslaa en Flaadeplan. Det Forslag, som den ærede Minister den Gang havde forelagt Kommissionen, blev forøget med et Skib, saa at det den Gang, ligesom nu, fremtraadte med 8 Skibe. Men siden vi havde Forslaget sidst før, er der gaaet 2 Aar. Forslaget var for 2 Aar siden baseret paa at gennemføres i Løbet af 10 Aar, og nu er det baseret paa at gennemføres i Løbet af 12 Aar, altsaa ere vi gaaede 4 Aar tilbage i Tiden, og de 4 pantsrede Kanonbaade, som omtrent repræsenterede Værdien af et større Pantserfisk, ere strøgne, uden at der gives noget Ækvivalent derfor. Naar man vil undersøge, hvad det foreliggende Forslag faktisk vil bringe om 12 Aar, naar det tydeligt og klart fremfat i de Forslaget vedlagte Bemærkninger. Styrken kommer til at bestaa af 3 Pantserfiske som „Helgoland“, hvad Enhver maa erkende repræsenterer det kraftigste Kampmiddel, Danmark for Tiden kan skaffe sig paa Søen, og dernæst kommer 3 Pantserfiske af ældre Dato, hvoraf det ældste, „Lindormen“, saavidt jeg husker, er bygget i 1868, altsaa nu er 14 Aar gammelt og om 12 Aar vil være 26 Aar gammelt og vil bære Bræget af sin Alder i sin tynde Pantsering af 5 Tommers Plader. Naar, som jeg før fremhævede, den Kamp paa Søen, vort Land isølge Planen tentes kaldet til at føre, er af den Bestaffenhed, at Skibene skulle have defensiv Tone, er det kun

en ringe Modstandskraft, som de 5 Tommers Plader yde, altsaa vil „Lindormen“ i denne Henseende være temmelig gammel. Det næste Skib, „Gorm“, er vel noget yngre, men „Odin“ er i Grunden det Ældste, som til den Tid efter min Anskuelse endnu vil være et rigtig godt Kampfisk. Men lad os alligevel gaa ud fra, at der er 6 Skibe, altsaa 6 Pantserbatterier, saa faae vi foruden disse Fartøier 2 andre: Det nye „Lordenstjold“ og et til i samme Smag. Disse Skibe repræsenterer en Bygningsmaade, som har været forsøgt af forskellige Lande, og som ikke har staaet sin Prøve i Kamp. Ved denne Bygningsmaade repræsenteres dog theoretisk en vis Modstandskraft, og at disse Skibe ubetinget bør betragtes som Kampfiske, er jeg fuldstændig enig med Enhver om, men at sætte dem i Klasse med 1ste Klasse Kampfiske tror jeg vil være altsor fangvinst. Det er disse 8 Skibe, som skulle repræsenterer det, som Kommissionen, og vistnok i Overensstemmelse med Kommissionen saagodt som alle yngre og ældre Mænd, der skulle fare med dem, betragte som det Minimum, hvormed Opgaven kan løses. Det er ganske sikkert, at det er en Skjønssag, hvormange Skibe vi skulle have, og den høitærede Minister fremhævede, at det især var en Skjønssag i den Retning, at vi ikke kunne betegne, hvorledes Modstandernes Styrke er. Men vi maa bestandig gaa ud fra, at vor Kamp skal mindre være baseret paa, hvorledes vor Modstanders Styrke er — om han har 2, 3 eller 4 Skibe mere eller mindre — end den skal være baseret paa vore Farvandenets Bestaffenhed og Fordelingen af Styrken. Fordelingen af Styrken vil isølge Farvandenets Bestaffenhed blive af den Natur, at det ikke er mig muligt at forstaa, hvorledes man med 3 fuldt kraftige Pantserfiske, med 3 ældre pantsrede Skibe og saa et Par dækspantsrede Skibe vil kunne løse Opgaven. Og jeg mener, at det er min Pligt som parlamentarisk Medlem af Thinget aabent og ærligt at udtale det. Naar der nu henvises til, saaledes som det udtaltes af den høitærede Minister igaar, at det naturligtvis var saare ønskeligt, om man kunde faae en større Forøgelse af Flaaden, men paa den anden Side ogsaa til, at en større Forøgelse vilde medføre Uanskeligheder, begrundede i Hensynet til andre Formaal — ja, saa antager Spørgsmaalet en helt anden Skikkelse. Jeg skal citere efter Tidenden; den høitærede Minister yttrede: „En yderligere Forøgelse vilde let løbe op til en aarlig Forøgelse af Marinens Budget af en Million Kroner, en Forøgelse, der kunde være overordentlig ønskelig, men som man af Hensyn til de Udgifter, man i andre Henseender ønsker foretaget, dog ikke har turdet forlange“. Det er altsaa af Hensyn til andre Formaal, at Flaaden skal vige. Jeg kan være fuldstændig enig med Enhver, der siger: vi maa nedstemme vore Fordringer, vi maa ikke forlange Mere, end hvad der netop er strengt nødvendigt for at naa Maalet;